

Ženeváci

Časopis České školy bez hranic v Ženevě

To to letí, to to letí, už tu máme pololetí

A s ním druhé číslo našeho časopisu

tak už druhé číslo! Musíme říct, že jsme od vás dostali hodně krásných příspěvků. Všechny v časopise najdete. Ani my jsme nelenili a připravili jsme spoustu zajímavých článků a rozhovorů.

Od vydání prvního a zároveň zatím posledního čísla se toho hodně událo. Přišel k nám Mikuláš s andělem a čertem a dočkali jsme se i vytoužených Vánoc. Ale aby těch čertů nebylo málo, hned po Novém roce přiletěl další, zamilovaný, a ne jeden, celé pytlkové peklo s Podluciferem v čele. Na řadu přece přišel Juniorfest a promítání krásné čertovské pohádky Čertí brko.

Proběhlé akce vám v krátkých zprávičkách popsali Laura s Jeníčkem a naši dva reportéři, Kuba a Magda, se rozhodli, že vám hlavní postavy všech těch událostí přiblíží. V tomto čísle proto najdete exkluzivní rozhovory poskytnuté speciálně našemu časopisu Mikulášem a čertem, dále českým hercem, skvělým Podluciferem, Václavem Koptou a konečně i ředitelkou Mezinárodního filmového festivalu pro děti a mládež Juniorfest Juditou Soukupovou! Co si čert myslí o dnešních dětech a jak se panu Koptovi hrála role čerta? Čtete dál a dozvíte se to. A nejen to. Víte, co to znamená odvážit se až do jámy lvové? Andrea už to zjistila a jen díky její nezkrotné vůli a odvaze máte možnost dozvědět se to i vy a potkat Českého lva!

Ženeváček opět přináší i komiksy a vtipy, křížovky a hledačky a až všechno přečtete a vyřešíte, máme pro vás novinku. Kvíz na poslední straně! Zúčastnit se může každý a jsme si jisti, že nás překvapíte a pobavíte svou bujnou fantazií! Ty nejlepší odpovědi oceníme odměnou!

Máte nějaké nápady na to, jak obohatit náš časopis, o čem byste chtěli číst? Napište naší redakční radě a zprávu vhodte do krabice s názvem ČASOPIS. Pokud krabice není nikde k nalezení, můžete předat zprávu nebo váš příspěvek asistentce šéfredaktorky Markétě. Stále čekáme na nějakou pěknou povídku nebo pohádku! No a nezapomeňte se podepsat, ať víme, kdo je ten šikovný tvůrce.

V příštím čísle se můžete těšit na zprávy a fotky z Karnevalu i z Noci s Andersenem a rovněž pro vás připravujeme internetovou verzi našeho Ženeváčku.

Přejeme Vám příjemné čtení a spoustu zábavy!

Vaše redakční rada

Okénko

paní

ředitelky

Milé čtenářky, milí čtenáři,

čas běží stále stejně rychle, ale když nás něco baví, zdá se nám, že běží rychleji. Běží, utíká, přímo letí. Mně ten první půlrok v naší škole utekl jako voda, protože mě to s Vámi ve škole moc bavilo. Ani jsem se nenadála a už razítkuji Vaše pololetní vysvědčení. Gratuluji školákům i předškolákům k úspěšnému zvládnutí prvního půlroku. Do toho druhého přeji všem, abychom se dozvěděli spoustu nových věcí a abychom si v české škole spolu užili hodně zábavy. A na co se můžete kromě pravidelné středeční výuky těšit? Po filmovém festivalu Juniorfest, který letos prvně zavítal i do Ženevy, a kterého se zúčastnilo 170 diváků, nás čeká například karnevalový rej v maskách, Noc s Andersenem, knížkami a spacáky ve škole a také dvě krásná divadelní představení.

Hodně radosti s češtinou a kdyby to šlo, tak ať Vám čas utíká u všeho, co Vás baví, pomaleji,

Vaše Bára Šimerová

Malí olympionici

V lednu proběhla v naší třídě předškoláčků zimní olympiáda. Nejdříve jsme se během vyprávění dozvěděli, co to jsou olympijské hry, seznámili jsme se s olympijskými kruhy, jejich barvou a významem a hlavně s tím, co je to „fair play“. Během slavnostního nástupu jsme se proběhli s pochodní a s českou vlajkou a po

pomyslném zažehnutí olympijského ohně bylo sportovní naše velké klání zahájeno. Závodilo se ve dvou družstvech a ve třech disciplínách: oblékání zimního oblečení na čas, bruslení ve velkých papučích, stínohledačka zimních sportů. Všichni jsme si nahlas fandili a prohru či neúspěch brali „sportovně“, nikdo z nás neplakal. Jako praví sportovci jsme se

snažili, bojovali o co nejlepší výsledky a při tom jsme samozřejmě dodržovali pravidla. Není divu, že jsme nakonec vyhráli všichni. Jako poděkování za účast nám paní učitelky rozdaly zasloužené čokoládové medaile a věrnostní diplomy. Celá naše třída si tak užila krásné sportovní odpoledne.

Pozdrav z nulté třídy

Zdravíme Vás opět z nulté třídy. Po prázdninách je nás sice o jednoho méně, protože Kájík se nám odstěhoval do Prahy, ale i tak pilně pracujeme a učíme se stále nové věci, např. písmenka. Trošku počítáme, zkoušíme si pantomimu či napodobujeme zvuky zvířat a hádáme, které zvířátko jsme.

V tomto zimním počasí se nám nedaří chodit moc často ven, rozhodli jsme se proto, že si naše odpoledne zpříjemníme pohádkami. A protože jsme měli velký hlad, začali jsme pohádkou O Koblížkovi. Učíme se ji teď vyprávět a vyrábíme si k ní malé kulisy. Až budeme mít všechno připravené a naučené, rádi se předvedeme doma našim maminkám, tatínkům nebo kamarádům a jako odměnu si určitě zasloužíme sladký koblížek. Jak už totiž všichni dobře víme, nejen zvířátka můžou říkat: „Koblížku, koblížku, já tě sním!“

Jak jsme na tom se sportem v ČŠBH?

V naší redakci jsou všichni vášniví sportovci, a tak nás zajímalo, jestli to máte také tak. Ke konci loňského roku proto proběhla ve škole anketa. Ptali jsme se, jak často sportujete, co vás k tomu vede a jakým sportům dáváte přednost. Výsledky ankety ukázaly, že sportuje 22 ze 40 dotázaných dětí z ČŠBH. Kluci dávají sportu přednost o trochu více než holky. A králem sportů je tzv. bílý sport. Tady je podrobné vyhodnocení.

Celkově nejoblíbenější sport je tedy tenis, praktikují ho jak holky, tak kluci.

Holek sportuje 9 z 20. Většinou sportují 1x až 2x týdně. Kromě tenisu dělají i gymnastiku, krasobruslení, balet, jógu, turistiku, viet vo dao, zumbu, taekwondo, pool dance, cirkus a šachy. Důvody jsou buď takové, že je to baví, nebo proto, že jim to pročistí hlavu.

Kluků sportuje 13 z 20. Důvody k tomu, aby dělali fotbal, aikido, šerm a lyžování mají podobné jako holky, ale vyskytl se i případ, kdy za hraním tenisu stojí rodiče, hlavně máma.

Všem dětem, které odpovídaly na otázky, děkujeme.

A jak jsme na tom se čtením? Tak to se brzy uvidí

Blíží se Noc s Andersenem

V pátek 29. března se bude v naší škole konat

Noc s Andersenem.

Těšte se na knížky, příběhy, hry a přespávačku pro ty, co budou chtít.

A jaké je téma? Pipi Dlouhá punčocha!

Přijďte a přineste si sebou svou oblíbenou knížku :)

Pokud máte doma nějaké knížky, které vás už nebaví, zabírají vám místo nebo si myslíte, že by mohly udělat radost ještě někomu jinému, dohodněte se s rodiči a přineste je k nám do školy. Předáte-li je paní asistentce Markétě nebo paní učitelce Evě od třetáků, zařadí je do školní knihovny. Jak víte, je v ní pro vás připravené množství titulů různých druhů. Právě z naší školní knihovny se vybírají knížky pro následující Čtenářský koutek.

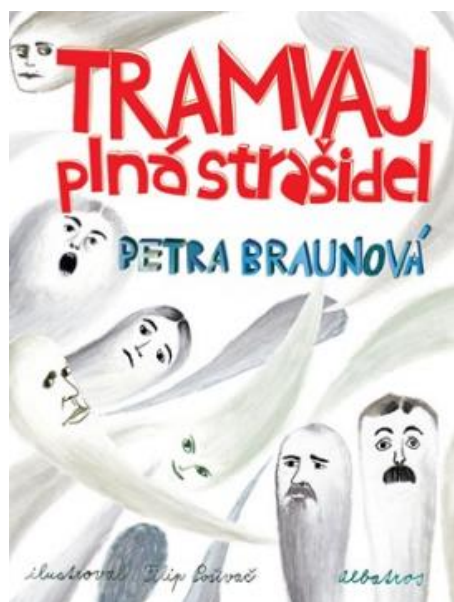
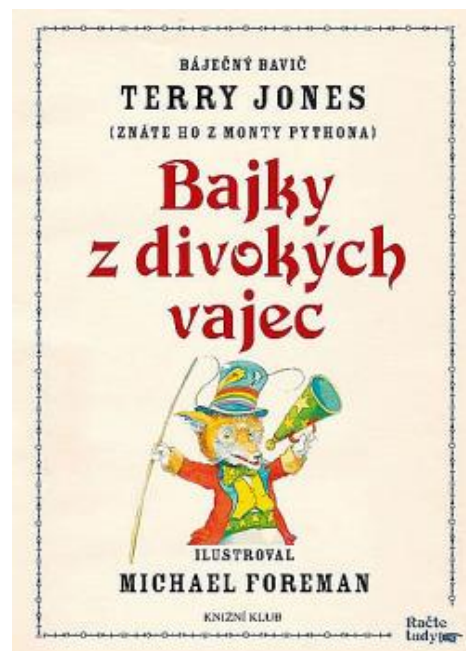

Čtenářský koutek

Bajky z divokých vajec

Terry Jones

Zvířecí hrdinové s lidskými vlastnostmi jsou v šestnácti bajkách centrem vtipných a ztřeštěných příběhů, které stojí za to si přečíst! Kdo by nedržel palce lišákovi Fernandovi, zatímco se snaží splnit si svůj sen a založit slepičí cirkus, místo toho aby nebohé opeřence požíral stejně jako zbytek jeho rodiny? Pokud se máme z těchto příběhů poučit, vždy je nám to servírováno s notnou dávkou humoru a tak je tato knížka vhodná pro každého (malého i velkého), kdo se chce zasmát.

Tramvaj plná strašidel

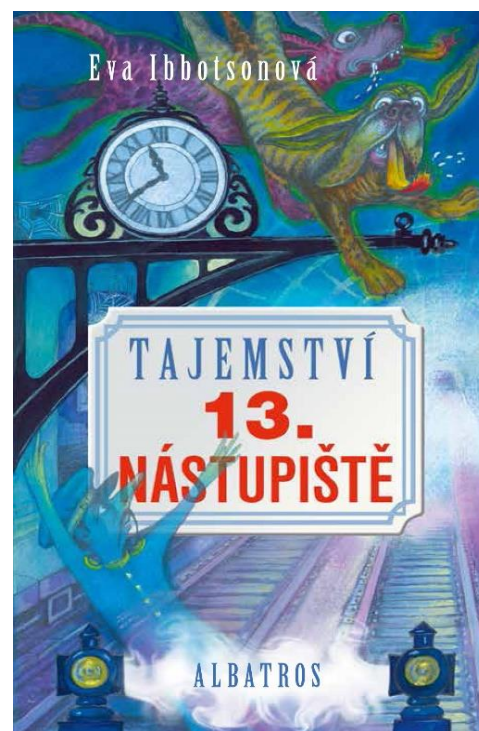
Petra Braunová

Obavy z pavouků, ze sklepa nebo z čerta bývají docela časté. Ale co strach z tramvaje plné strašidel vznášející se před okny dětského pokoje v pátém patře? To už je jiné kafe! Desetiletý David se z toho bohužel tak úplně nevzpamatoval, a proto se jeho bratrance a sestřenice rozhodli, že mu pomůžou a záhadu vyřeší. Připravte se na dobrodružství plné přátelství a duchů!

Tajemství 13. nástupiště

Eva Ibbotsonová

Život na Ostrově náhlých mlh je přístupný pro každého, kdo má „normálního“ života dost. Dostat se tam můžete zapomenutým vchodem pod londýnským nádražím a najdete tam spoustu zvláštních lidí i kouzelných bytostí. Jenže obyvatelé tohoto království právě chystají záchranou výpravu do lidského světa. Jejich princ byl před devíti lety unesený a právě teď, když se vchod po dlouhé době otevře, mají jedinou možnost ho zachránit. Každý, kdo má odvahu a pevné nervy, je vítán přečíst si o jejich dobrodružství!

Všechny knihy ze čtenářského koutku najdete u nás v knihovně!

Mikulášská besídka

Jako každý rok se na rezidenci pana velvyslance v Ženevě konala Mikulášská besídka. Tentokrát padla volba na první prosincovou neděli. Besídce předcházelo ustavení školního orchestru a velké hudební přípravy. Hrály se vánoční koledy jako třeba Pásli ovce valaši, Tisíc andělů a Adeste fideles.

Nejdříve každá třída předvedla, co si pro Mikuláše nacvičila – básničku, divadlo, nebo písničku, a poté přišel Mikuláš s čertem a andělem. Zahrály a zazpívaly se koledy a potom si Mikuláš každé dítě postupně

zavolal. Zeptal se ho, jestli bylo hodné nebo ne, a podle toho každý něco dostal. Zbytek dětí

si mohl mezitím vyrobit v rámci vánočních dílniček přáníčko nebo malý dáreček s vánoční tematikou.

K dispozici byla jako vždy i ochutnávka vánočního cukroví a další jídlo a pití. Z rozhovoru s dětmi vyplynulo, že se besídka všem líbila, přestože se některé děti čerta bály. A co dalšího si děti ze setkání s Mikulášem odnesly?

Laura se ptá:

Zeptala jsem se dětí z české školy na jejich dojmy z besídky.

Matyáš, 3. třída

Řekl jsi něco Mikulášovi?

Řekl jsem mu, že jsem chtěl mít bramboru.

A proč jsi chtěl mít bramboru?

Chtěl jsem si z ní udělat kaši.

Co ti řekl Mikuláš?

Prý, že ji příští rok můžu dostat.

Bál jsi se čerta?

Ne, ne.

Co se ti nejvíc líbilo?

Líbilo se mi vyrábět řetěz.

Blanka a Katka, 2. třída

Říkal vám něco Mikuláš?

Ptal se, jestli jsme hodné.

A byly jste hodné?

Ano, obě.

A bály jste se čerta?

Ne.

Co se vám nejvíc líbilo?

Když jsme se uklonily.

Tomáš 1. třída

Řekl ti něco Mikuláš?

Aby mě můj bratr přestal provokovat a já abych tolik nekřičel.

Bál jsi se čerta?

Ne.

Co se ti nejvíc líbilo?

Všechno.

Maya 3. třída

Řekla jsi něco Mikulášovi?

Jestli nechce zazpívat písničku.

Řekl ti něco Mikuláš?

Říkal, že jsem byla hodná a že jsem se starala o mého bratra a že hezky hraju na piano.

Co se ti nejvíc líbilo?

Vyrábění dekorací a zpívání.

Tessa, 2. třída

Řekla jsi něco Mikulášovi?

Zpívala jsem písničky.

Co jsi zpívala?

Pásli ovce valaši, Tisíc andělů a Adeste Fideles.

Říkal ti něco Mikuláš?

Ne.

Bála jsi se čerta?

Ne.

Co se ti nejvíc líbilo?

Zpívat.

Kuba se ptá:

Potkal jsem anděla a Mikuláše zrovna, když odcházeli z nadílky. Také čerta, šel z něj strach, ale stejně jsem si dodal odvahy a udělal s nimi pro vás rozhovor. Andílek moc nemluvil, jen se usmíval a sem tam zamával křídly.

Ještě s trochou hrůzy z čerta jsem se zeptal, jaká byla cesta a jak dlouho k nám jeli.

M: No, cesta byla dlouhá, protože z nebe je to hodně daleko. Začali jsme už před několika dny. Zastavili jsme se už v Africe, v Americe i v Asii. Byli jsme i na severním pólu, brrrr. Ano, ano, cesta byla dlouhá, ale moc jsme se sem těšili. Do Ženevy za dětmi z České školy bez hranic jezdíme hodně rádi. Každý rok si v tom našem velmi nabitém programu vyšetříme čas.

Pak se do toho vložil čert a nejdřív teda docela našťavaně, čeština mu moc nevoněla.

Č: Já nemluvim dobře česky, protože víš proč? Protože v Čechách je Český r... r... r... ráj . Pomoc!!!! Fuj! odplivl si čert a pokračoval pekelnou řečí s překladem: Cesta byla pekelná, všude byly zácpy čertů, všichni se šli připravovat. Ale já jsem se sem těšil moc. Koupili si v pekle novou sadu kotlů, tak je potřebuju naplnit.

Nedal jsem se odbýt a ptal se dál: A jaké jsou děti v Ženevě, hodné nebo zlobivé a co budete letos nejmíc rozdávat?

Zeptej se Mikuláše, já jsem jen rohatý pošťák!

Děti v Ženevě byly tento rok obzvlášť hodné, byli jsme překvapeni, že tady bylo velmi málo zlobivých dětí a že jsme rozdávali hrozně moc čokolády a ovoce. A do pekla si čert z Ženevy nevezl nikoho. Bylo tam pár kandidátů, ale ti utekli čertovi z lopaty a nakonec dostali od anděla stejně nějakou odměnu.

Tak jsem se jich rovnou zeptal, co dnešní děti dělají špatně, v čem nejmíc zlobí a co by měly zlepšit. Čert se tak rozohnil, že si musel zase povolat překladatelku. Tedy ještě že ta naše Andrea umí čertovskou řeč, jinak bych vůbec netušil, co to blekotání a hudrování znamená.

Děti všeobecně neposlouchají rodiče, jenomže k tomu tady v Ženevě děti moc nemluví česky a měly by se mnohem víc snažit... tak od něj to tedy sedělo! Ale něco přidal i Mikuláš a andílek jen smutně přikyvoval.

Trošku ty telefony a tablety by šly zlepšit. To tedy ano, to i náš anděl si toho všiml, jsou na tom závislí. A na příští rok bych doporučil, abyste nám určitě zase zazpívali nějaké ty vaše krásné písničky, a zahráli na hudební nástroje, jako dneska. Tak se budeme těšit, že se váš orchestr třeba ještě rozroste. Ale teď už musíme vyrazit dál, nadílka ještě neskončila.

Já pro příští rok doporučuju přeci jen trochu toho zlobení, abych se mohl zase vrátit i já, aby mě Mikuláš nenechal doma. Chceš si sednout do kotle? Cha cha!

A začal se ke mně blížit. Ani ne... já na to a začal jsem couvat. Děkuji mockrát za rozhovor a přeji vám šťastnou cestu! **Děkujeme. A vy se mějte taky pěkně.** Popřál upřímně všem dětem Mikuláš.

Co nás neminulo a jak to dopadlo

V České škole teklo šampaňské proudem

Tak i takhle bychom mohli popsat jedinečnou událost, která se v naší škole dne 5.12. udála. Křtili jsme totiž první číslo našeho časopisu. Toto naše společné dílo nám pokřtila paní ředitelka Bára Šimerová za účasti významného hosta, novinářky Zuzany Hevler. Nejen že nám Zuzana přišla povědět něco k tomu, jak udělat správně rozhovor a napsat zprávu z proběhlé akce, ale zároveň přebrala nad naším časopisem záštitu. Slíbila nám poradit a pomoci, kdykoli si nebudeme s něčím vědět rady.

Jak jsme hledali našemu časopisu jméno

Všichni jistě víte, že našemu časopisu chyběl název. V prvním čísle jsme vám předložili návrhy, které vzešly přímo od vás, žáků České školy bez hranic. Nevím, jak ve vaší třídě, ale v naší redakční radě se strhla bouřlivá diskuse o tom, jak by se měl náš časopis jmenovat. Některým jsme museli doslova zakazovat, aby za vás chodili radit a snažili se vám svůj názor na nejlepší jméno vnutit. Žádné ovlivňování! Jen ať si každý vybere, co se mu líbí!

A také že ano. Činili jste se a, i když jste se někdy trochu i styděli, nakonec jste statečně vhazovali hlasovací lístky do volební urny – tedy té bílé krabice, kterou jsme k vám 12. prosince do třídy přinesli. Už si všichni pamatujete, proč se hlasuje tajně? A také to, že váš hlas je stejně důležitý jako holek a kluků z jiné třídy? A že mohou hlasovat všichni, kteří chtějí, bez ohledu na účes, barvu vlasů a na spoustu dalších věcí, kterými se ve škole lišíme? A teď jak to vlastně dopadlo? Rozhodování o názvu časopisu se vás zúčastnilo přesně 43. Fotky z hlasování můžete vidět na titulní straně.

Hlasování skončilo těsným vítězstvím názvu Ženeváček (14 hlasů). Na druhém místě se umístil Českopis (10 hlasů) a na třetím Česká škola (7 hlasů). Dále pak Čertík (6), Jak se máme (4), Kyliax (3), BFLM (2) Časopis na hranicích (1).

Ženeváček a česká škola

Ženeváček časopis

Mohl být i Českopis.

V naší škole mluvíme hezky,

Samozřejmě super česky.

Taky je tu naše skvělá redakce,

kteřá to v každém čísle lépe dělat chce.

A kdo někdy dává otázky?

Samosebou čtenáři a čtenářky.

Klárka Martínková

GUMIAX

aneb Gumičkování s Magdou

Dne 12.12. proběhla ve školní knihovně akce GUMIAX. Měla takový úspěch, že se opakovala i za týden.

Na GUMIAXu si děti mohly vyrobit gumičkového motýlka. Téměř všem se podařil.

Podle organizátorky Magdy byly děti velmi šikovné. Akce se účastnilo celkem 20 dětí.

Jeden účastník se vyjádřil: „Byla to legrace“. Další si přál, aby bylo víc takových akcí.

Magda

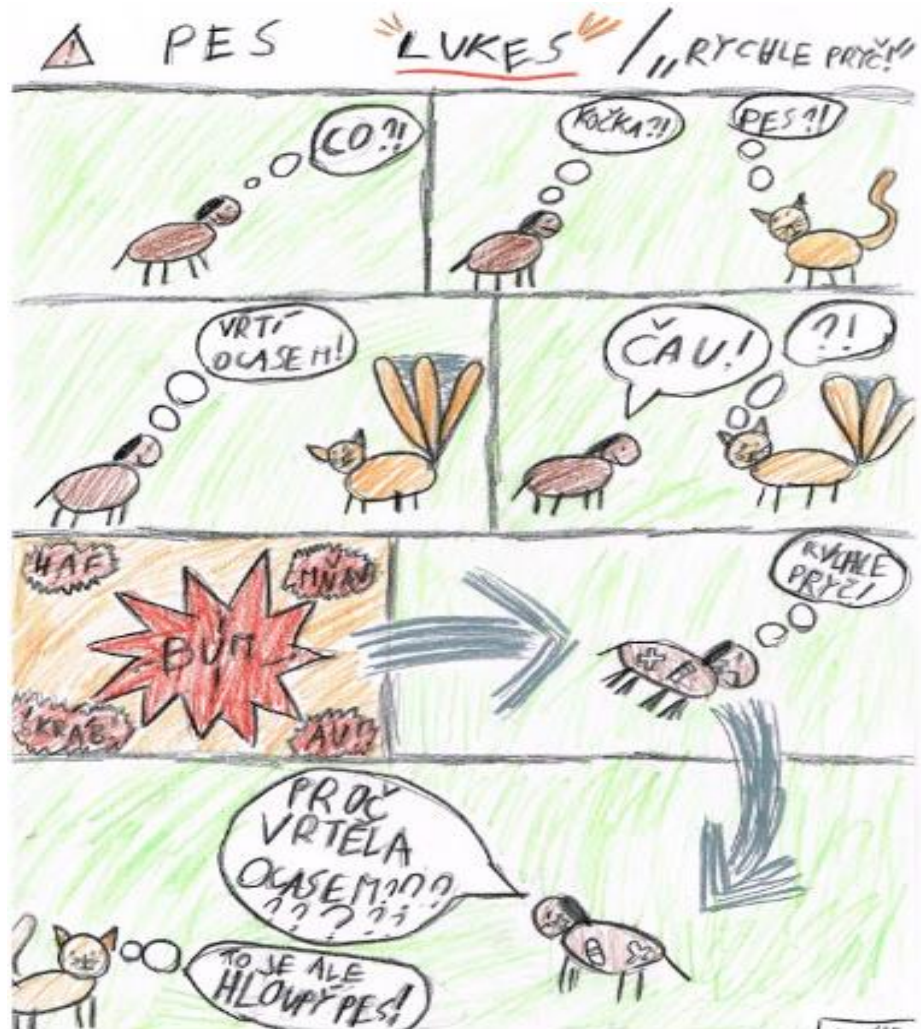

PES LUKES

Představujeme vám nového hrdinu našich komiksů. Myslíte si, že v komiksu se mohou objevovat jen lidé? Kdepak! Pes Lukes se jen tak něčeho nebojí a uvidíte, že s ním zažijeme ještě spoustu legrace. Autorkou komiksu je naše všestranná redaktorka Magda. Tak jí v tom nenechte samotnou a zkuste nám poradit, co by mohl pes Lukes a nebo i náš kamarád Kyliax příště zažít.

Chcete-li nechat otisknout váš vlastní komiks, víte, kde a jak naši redakci zastihnete.

Jana

Kyliax a Český lev

Zajímavé osobnosti

„Vážení, vítejte na procházce českou historií. Lepšího průvodce byste nenašli. Jsem totiž český lev“. Tuto znělku zná snad každý ze školáčků, který se zajímá o dějiny. Ale víte vy vůbec, odkud ten náš slavný průvodce pochází a jak se k nám dostal do znaku? Abychom se o něm více dozvěděli, pozvali jsme si ho na osobní pohovor...

Česká škola bez hranic: Dobrý den, pane Ive. Moc rádi Vás u nás vítáme. Dovolte, abychom Vám položili pár osobních otázek. Většina z nás Vás zná jako nerozlučného společníka knížete Bruncvíka...

Lev: Dobrý den. I já jsem moc rád, že se mohu taky konečně vyjádřit a opravit pár mylně rozšířených názorů. Většina z Vás si například myslí, že mě Bruncvík zachránil před drakem a proto jsem ho následoval až do Čech. Pouhá legenda! No řekněte, vypadám na to, že bych si neuměl poradit s nějakým šupináčem, byť by měl několik hlav?

ČŠBH: Jistě že ne! Ale jak jste se tedy k nám dostal?

Lev: Musím přiznat, že celá tato historika se odehrála před několika staletími a že už si na ni moc dobře nepamatuji. Já sám, když jsem po tom svém českém dětství pátral, jsem narazil na několik verzí. Jednu z nich mi vyprávěl kdysi sám Dalimil – tuším ale, že to byl jen jeho pseudonym. No, na tom teď vlastně nezáleží. Prostě Dalimil napsal ve své kronice, že mě daroval do erbu římský císař Fridrich Barbarossa Vašemu knížeti Vladislavu II. spolu s královským titulem za projevené služby při obléhání Milána. Ale víte, jací jsou kronikáři breptové! Divil bych se, že by se natolik Barbarossa práskl přes kapsu...

ČŠBH: Co si o tom tedy myslíte Vy?

Lev: Víte, já bych spíš věřil verzi, která vypráví, že jsem se objevil v erbu až ve 13. století za Přemysla Otakara II., který mě přijal z titulu markraběte moravského. Když po smrti svého otce Václava I. nastoupil na trůn, ponechal si mě prostě jako erb a začal jej používat jako znak českého krále. Jak by ne? Podívejte, jaký jsem zdatný a odvážný a jakou hrůzu naháním nepřátelům! Grrrr! Proto také zahajuji svůj bojovný postoj s vyceněnými zuby, vyplazeným jazykem a vytaženými drápy. Chtěl bych mimochodem poznamenat, že už osm set let stojím na levé zadní noze a že už mě začíná trochu bolet. Prostě, abych to zkrátil, Přemysl Otakar si pak pro moravského markraběte vytvořil znak s šachovanou orlicí a tím jsem zůstal ve znaku českého království až do roku 1918 a ve znaku Čech až do dnes.

ČŠBH: No, to jsou tedy docela neklidné začátky... Ale nás by hlavně zajímalo, jak je to s tím Vaším dvojitým ocasem a korunou na hlavě? Copak má normální lev dva ocasy a korunku?

Lev: Víte, tady Dalimil tvrdí, že druhým ocasem mě obdařil římský král Ota IV., syn Jindřicha Lva z Brunšviku (to je ale náhodička ve shodu jmen!), za pomoc Přemysla Otakara I. při potlačování saského povstání. Jenže Přemysl nikdy lva jako heraldický symbol nepoužíval. Mnozí historici se proto domnívají, že můj druhý ocas symbolizuje spoluvládu Přemysla Otakara II. se svým otcem Václavem I. Kdo ví, jak to tehdy vlastně bylo... Ale ať je to jakkoliv, můj dvojitý ocas zdůrazňuje mou nadpřirozenou moc a sílu.

Lev: Víte, tady Dalimil tvrdí, že druhým ocasem mě obdařil římský král Ota IV., syn Jindřicha Lva z Brunšviku (to je ale náhodička ve shodě jmen!), za pomoc Přemysla Otakara I. při potlačování saského povstání. Jenže Přemysl nikdy lva jako heraldický symbol nepoužíval. Mnozí historici se proto domnívají, že můj druhý ocas symbolizuje spoluvládu Přemysla Otakara II. se svým otcem Václavem I. Kdo ví, jak to tehdy vlastně bylo... Ale ať je to jakkoliv, můj dvojitý ocas zdůrazňuje mou nadpřirozenou moc a sílu. Díky němu jsem vlastně takový Superlev. Moji kolegové z Norska, Finska, Estonska, Dánska, Nizozemska, Velké Británie a jiných zemí mají všichni ocas jen jeden, proto se asi museli vybavit jinými atributy, jako je sekera nebo meč a šípy... Co se týče koruny, každý přece ví, že to je jasný znak králů! Je pravda, že v období 1. světové války jsem korunu neměl, protože byla považována za symbol monarchismu a že v roce 1960 mně ji komunisté vyměnili za rudou pěticípu hvězdu, ale ta mi tolik neslušela a naštěstí jsem dostal o třicet let později svou korunu zpátky.

ČŠBH: Je to tedy trochu komplikovaná historka. Doufejme, že se v ní naši mladí čtenáři vyznají...

Lev: To víte, já sám v tom mám šlamastiku. Hlavní ale je, že se mi na tom Vašem erbu líbí - mám moc rád červenou barvu - a že mi je s Vámi dobře.

ČŠBH: A my jsme na Vás hrdí! Moc Vám to tam sluší. Tím Vám děkujeme za Vaši účast a zdravíme Váš druhý ocas!

Juniorfest v Ženevě

V neděli 27. ledna Česká škola ve spolupráci s Juniorfestem pořádala promítání nového českého filmu Čertí brko. Promítání proběhlo v Přírodovědeckém muzeu v Ženevě ve dvě hodiny odpoledne.

Ještě před začátkem filmu paní ředitelka Barbora Šimerová představila divákům organizátorku Juniorfestu Juditu Soukupovou. Publikum se seznámilo i s panem Václavem Koptou, hercem, který ve filmu hrál čerta Podlucifera. Po skončení filmu bylo možné pokládat panu Koptovi otázky, nechat si od něj podepsat kartičku nebo si koupit památkové předměty vážící se k filmu jako třeba čertí brko, hru nebo karty. A jestli chcete vědět proč jim kleklo brko, podívejte se na film!

Jeníček Žejdl

Recenze filmu Čertí brko

Tato pohádka je určená pro celou rodinu. Zajímavá je hlavně tím, jak zobrazuje čerty. Nejsou ani příliš strašidelní, ani příliš hloupý, ale spíš sympatičtí. Hříchy spravedlivě zapisuje čertí brko. Pohádka začíná tím, že se Lucifer rozzlobí na netalentovaného čerta Bonifáce, který neumí moc kouzlit, a tak vymyslí různé vynálezy, např. ofnrec. Pošle

ho, aby donesl nové kouzelné čertí brko do Pytlova, kde to staré zrovna kleklo. Ale popletený Bonifác si ho nechá ukradnout od místního hříšníka. A jak se ho snaží dostat zpátky, najde i svoji lásku... Velmi povedená a veselá pohádka.

Magda

JUNIORFEST v Ženevě? Nemožné!

Po promítání pohádky Čertí brko jsme si s ředitelkou Juniorfestu Juditou Soukupovou sedly na odlehlejší místo a začaly rozhovor. Po celou dobu rozhovoru se mile usmívala a atmosféra byla velice příjemná. Z jejího úvodního proslovu vyplynulo, že považovala za nemožné, aby se festival přesunul i do Ženevy. Velký zájem diváků ji potěšil a tak doufá, že by se akce mohla opakovat příští rok.

Jak jste se dostala k organizování festivalu?

JS: Je to vlastně už jedenáct let. Odmalička mě totiž zajímaly filmy a organizace věcí obecně – a před jedenácti lety jsme s mým kolegou, který je programovým ředitelem festivalu, založili

Juniorfest. Je to takový náš festival a našich kolegů – nepatří žádné organizaci, žádné firmě, už jedenáct let patří jenom nám.

Juniorfest zavítal poprvé i do Švýcarska? Jak se do Ženevy dostal?

JS: Juniorfest jako takový se už jedenáct let koná v pěti městech v České republice, a kromě toho se už asi sedm let odehrává i v Bruselu. Z Čech se po skončení přesouvá na tři dny to Bruselu. A tam mě paní ředitelka České školy bez hranic v Bruselu požádala, jestli bych nemohla festival přivést do Curychu a k tomu se pak přidala i Ženeva. A díky pomoci velvyslanectví v čele s velvyslancem panem Károu a OSN, tak tady dnes můžeme sedět a koukat se na pohádku, kterou jsme včera promítali v Curychu.

Podle čeho vybíráte filmy?

Především jsme festival pro děti a mládež. Takže se snažíme, aby to byly filmy, které zaujmou děti od tří až do osmnácti let, plus ideálně i jejich rodiče. Máme taky programovou ředitelku Barboru Kvas, která vystudovala filmovou vědu a pomáhá filmy vybírat. Filmy sháníme po celém světě a u těch, které se nám líbí, můžeme koupit práva. Nebo se filmaři hlásí na Juniorfest, chtěli by, abychom promítali jejich filmy. K tomu existuje dramaturgická rada, která rozhodne, který film půjde do soutěže na festivalu.

Stalo se při festivalu něco vtipného?

Vzhledem k tomu, že Juniorfest trvá každý rok skoro sedm dní a je v pěti městech současně, tak je tam hodně vtipných věcí (*smích*). Je tam samozřejmě spousta různých zmatků, které ale většinou diváci nevidí. Jeden rok jsme pořádali festival a k *Saxaně* měla přijít i herečka Petra Černocká. Měsíc před festivalem nám volala a říkala: „No tak já jsem tady, ale nikde tady nevidím festival! Kde jste?“ A mně úplně polil studený pot: „Paní Černocká, festival sice je čtvrtýho, ale až za měsíc čtvrtýho...“ Takže paní Černocká si spletla termín. Zase bylo lepší, že přijela o měsíc dřív a ne o měsíc později.

Co byste vzkázala našim čtenářům?

Byla bych ráda, kdybyste byli schopni najít si vždy cestu k české kultuře, nejenom současné, ale i právě trošku do historie zatápat, protože máme neuvěřitelnou historii v kinematografii, ať už to jsou dětské filmy, Marie Poledňáková, Věra Šimková-Plívová, Páni kluci, Přijela k nám pouť a podobně... a stejně tak, až budete starší, si najít cestu k těm vážnějším tématům, která nejsou vždycky vzhledem k české historii veselá, ale patří to k tomu.

Děkuji vám za rozhovor a přeji vám pěkný den. Na shledanou!

Já vám moc děkuji, že jste si udělali čas a přišli jste se podívat na pohádku, a doufám, že jsme vám zpříjemnili nedělní odpoledne. Na shledanou!

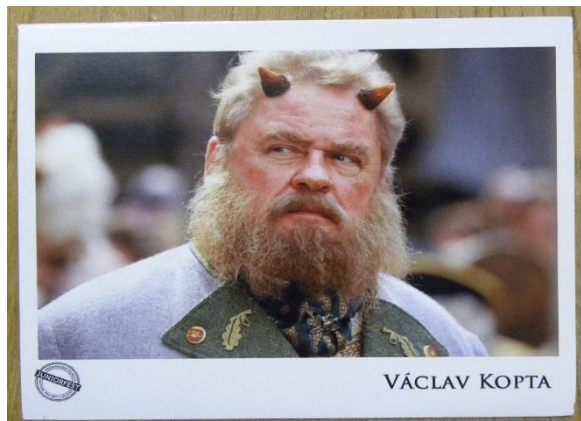

Natáčení bylo "Peklo"

Potkal jsem pana Koptu na filmu Čertí brko, a i když už byl nejspíš unavený, protože měl za sebou diskuzi s diváky a autogramiádu, působil velice přátelsky. A tak než odjel do města na fondue, požádal jsem ho o rozhovor. Oslovoval mě kolego a na všechny otázky odpověděl s radostí. Dokonce, když jsem se na začátku trochu styděl, podpořil mě, prohlásil, že je to starý čert a špatně slyší, tak ať mluvím víc nahlas.

Jaké bylo natáčení?

Jak už to u pohádek bývá, natáčení bylo náročné. Nejtěžší bylo nalíčení do role, abych vypadal jako Podlucifer. To totiž trvalo dvě hodiny. Pak bylo ještě náročné točit v nejteplejším létě za posledních 30 let. Venku bylo 38 stupňů, a my na sobě měli kožichy, vaňáky, chlupatý kalhoty a podobně. Ale na to člověk zapomene, když vidí, jak se lidi smějou a pohádka se jim líbí.

Co se vám na vaší roli líbilo a zahrál byste si i jinou roli?

Určitě bych jinou postavu hrát nechtěl, já jsem byl se svou rolí spokojený a svého Podlucifera jsem si moc oblíbil. Je to takový starší pán, jako já, takový starší čert, který má těsně před penzí a těší se, že bude mít klid a bude moct chodit s kamarádama na pivo. Jenže najednou se začnou dít věci.

Jaký jste měl vztah s ostatními herci, s kým jste si nejvíc rozuměl?

My jsme velcí kamarádi hlavně s Jakubem Žáčkem, který měl roli úředníka - brýlatého čerta. Spolu jsme si užili strašně moc legrace. Ale všichni herci, se kterými jsem byl na place, jak my říkáme pracovišti, jsou moji kamarádi a už jsem s nimi v minulosti točil nebo pracoval. Takže natáčení bylo moc fajn - jako když jde člověk s klukama hrát fotbal, prostě samí kamarádi.

Co se vám nejvíc líbilo v Ženevě, jak na vás Ženeva působí?

Do Ženevy jsem se zamiloval. Za tři hodiny, co jsem měl na prohlídku města s průvodkyní kamarádkou Leou, musím říct, že Ženeva je překrásné město. Speciálně staré město. Samozřejmě jsem se projel i po jezeře a viděl stříkající vodotrysk. Obchody byly zavřené, což mi vyhovuje, protože do měste nejezdím proto, abych si koupil boty, ale abych si ho prohlédl a nasál jeho atmosféru. Prohlídku jsme završili strašně dobrým obědem. Už teď je pro mě Ženeva srdeční záležitost. A navíc se těším na večer, čeká mě sýrové fondue, co víc si přát?

Chcete něco vzkázat čtenářům časopisu Ženeváček?

Aby si přečetli v co nejhojnějším počtu náš rozhovor a aby je to inspirovalo k tomu, že byste zase za rok přivezli nějakou další českou pohádku. Mohla by z toho vzniknout taková pěkná tradice - každý rok dětem a rodičům představit nějakou pěknou českou původní pohádku.

Jakub Dusík

Vtipy a rébusy pro chytré hlavičky

Najdi rozdíl.

Jeník

Koutek humoru

„Pane, kdo jste?“

„Zloděj.“

„A proč jste tak malý?“

„Já jsem kapesní zloděj.“

Víš, jak se veš udržíš na pleši?

– Vší silou.

Sedí vrána na větvi a jde okolo zajíc:

„Ahoj vráno, co tam na té větvi

děláš?“ „Machruju.“ „A můžu

machrovat s tebou?“ „Můžeš.“

Tak zajíc vyleze na větev a sedí tam

s vránou. Jde okolo liška:

„Ahoj vráno a zající, co tam na té

větvi děláte?“ „Machrujeme.“ „A

můžu machrovat s váma?“ „Můžeš.“

Tak liška vyleze na větev a sedí tam s

vránou a zajícem. Jde okolo medvěd:

„Ahoj vráno, zající a liško, co tam na

té větvi děláte?“ „Machrujeme.“ „A

můžu machrovat s váma?“ „Můžeš.“

Tak medvěd vyleze na větev a větev

se ulomí. Vrána lítá ve vzduchu nad

zajícem, liškou a medvědem a ptá se:

„Vy neumíte lítat?“ „Neumímeee!!“

„Tak co machrujete, když nemáte

křídla!“

Záhada zmizelého kuchaře

Poslední slova jedovatého hada?

Vatrafeně, koufl fem fe do javyka!

Sousedka se ptá se malého Pepička: „Co je tvůj nejoblíbenější předmět ve škole?“ „Asi zvonek, paní Krhavá.“

Kvíz

Ahoj čtenáři, vítejte u prvního kvízu našeho časopisu Ženeváček!

Paní učitelky se nám trochu převlékly a vyrazily do společnosti. Poznáváte je? Máme pro vás připravených pár otázek:

- Které z paní učitelek České školy na fotce chybí?? A proč?
- V jakém stylu jsou dámy oblečené?

Vymyslete vtipný důvod, proč některé učitelky na fotce nejsou. Co se jim stalo? Kde byly?

Své odpovědi můžete hned po prázdninách - 27. února dát do urny.

Z vašich odpovědí vylosujeme výherce, kterého odměníme. Nejvtipnější důvod v příštím čísle Ženeváčku zveřejníme :-)

Těšíme se na vaše odpovědi. 😊

A jestli jste dočetli až sem, tak už nezbývá, než se rozloučit.

A vy piště a piště a piště, ať máme také co číst: - D

Tak brzy na počtenou!

Vaše redakce